

Ještě budem znovu žít

Slávek Janoušek

Když byl jsem ještě malý chlapec
kostel byl větší, a o dost než je teď,
babička hrnec dala na pec
a na mé otázky hned měla odpověď..

Jak chápat čas, když jste dítě,
když řekla : Strejda umřel před válkou,
to si tu hloubku času představíte,
jako tunel s lokálkou.. Uuuu..

Co bylo před počátkem světa ??
A proč čas stojí, když hladím koťátko ??
Nešlo si představit ani konec léta,
natož babičku, jako malé děvčátko..

Taky mě mátlly věčné časy,
co chtěl pro všechny ten rudý dobroděj..
Tolik tajemství, tolik krásy,
no tak babi vyprávěj !!

R: Víš, ještě budem znovu žít, ještě budem znovu žít..
Je to snění, ale třeba je pro nás někde jinej svět..
A jen nechceme uvěřit, jen nechceme uvěřit,
že čas prostě není, a proto jej nejde nijak zadržet..

A čas jakoby vážně nebyl,
pořád se vlekl, nijak se nehýbal,
já obracel své oči k nebi,
kde je ta dospělost - furt jsem nelíbal..

Tak jsem toužil být už jinde,
honem vypadnout pryč a projít svět,
jednou za mnou ta otázka přijde
a já budu vyprávět..

R:

A i kdyby se ten zázrak nestal,
budu se těšit na nová shledání,
čas je pouze cesta
a naše životy jsou jenom setkání..

Někdy delší, jindy letmé,
kdo říká : To to letí.. Přehání..
Nic nelze navždy zachovat,
sebe navzájem si hledíme,
nejkrásnější je milovat..
Je to jenom setkání..

R: +

Že čas prostě není, a proto jej nejde nijak zadržet..
Možná, ještě budem znovu žít, ještě budem znovu žít,
ještě budem znovu žít....